

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37, skal jeg hermed fremlægge følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

- 1. Kan det virkelig være rigtigt – har jeg forstået det korrekt, at der pr. 15. Januar 2016 er tildelt en tilladt fangstmængde, på kun 16 nar- og hvidhvaler til Tasiilaq?**
- 2. Der har ikke været foretaget optælling, men i forbindelse med min forespørgsel, har jeg dog fået oplyst, at der først vil kunne foretages optælling om tidligst 5 år. Hvis dette er tilfældet – udfra hvilke kriterier, har man da endnu engang foretaget nedskæring af den tilladte fangstmængde af nar- og hvidhvaler?**
- 3. Har der været foretaget nogen høringer overfor fangerne?**
 - a. Hvis dette er tilfældet, hvilke hørings svar foreligger der da i så tilfælde?**
 - b. Hvis ikke dette er tilfældet, hvilken årsag ligger der til grund herfor?**
- 4. Med hensyn til erhvervsområdet i Østgrønland, hvilke planer har Naalakkersuisut da, siden man åbenbart ikke ønsker, at forbedre levevilkårene, men tværtimod er i gang med at forringe de basale levevilkår?**

(Laura Táunajik, medlem af Inatsisartut, Siumut)

Begrundelse:

Hvis det virkelig er korrekt, at man igen har planer om, at skære ned på fangstmængden af nar- og hvidhvaler, så kan jeg kun udtrykke min kæmpe overraskelse herover, hvis man virkelig vil skære ned på en tilladt fangstmængde, der allerede er så minimeret som tilfældet er. Der er i dag ingen indhandlingsmuligheder i Østgrønland, ligesom der ikke er nogen reelle muligheder for at vælge andre indtjeningsmuligheder. Den eneste indhandlingsmulighed der har været var i Kuummiut og denne er skåret væk uden nogen form for hensyn til befolkningens tarv hvilket har betydet, at befolkningen er tvunget ud i en ledighed, som virkelig gør stor skade på befolkningen lige nu. Fangst efter nar- og hvidhvaler er ikke helt omkostningsfrit for de fangere, der udøver denne fangst. Brændstof er i forvejen meget omkostningsfuldt, ligesom afstanden til fangstpladserne taget i betragtning, ligger så langt væk, at man skal have betydelige mængder af proviant med, samt må regne med et meget stort brændstofforbrug. Da de tilladte fangstmængder er meget begrænsede betyder det, at flere fangere ikke får nogen dyr. I betragtning af hvor hårdt fangerne allerede er spændt for vognen, er dette ikke særlig sundt for dem. Fangererhvervet er desuden en væsentlig del af vores kultur. Derfor er de anvendte fangstmetoder og selve traditionen oldgamle og skal holdes i hævd, såfremt de ikke bare skal mistes, hvorfor muligheden for, at videreføre disse fangstmetoder og traditioner i det hele taget, til den næste generation, er et absolut must. Hvis man fortsat vil sætte så hårdt ind med restriktioner i forhold til fangstmængderne, så vil det gå hårdt udover de kulturelle traditioner, som vi ellers forsøger at holde i live, hvilket i sidste ende vil kunne betyde, at vi helt mister disse fangstmetoder og traditioner med tiden.

Jeg ønsker at mine spørgsmål bliver besvaret indenfor 10 på hinanden følgende arbejdsdage.